

Необхідно також провести заходи по роз'ясненню особовому складу правових основ проведення миротворчих операцій, законів, звичаїв і традицій, релігійних вірувань населення приймаючої держави, відповідальності за правопорушення і злочини, законних прав і пільг для персоналу Колективних сил по підтримці миру.

Найпильніша увага звертається на створення необхідних соціально-побутових умов для особового складу спостережних і контрольно-перепускних пунктів, запасів сухих пайків і питної води, індивідуальних медичних пакетів і медикаментів, забезпечення безпечних умов несення служби. Важливо, щоб військовослужбовцям своєчасно доставлялася пошта, відправлялися їх листи й інші послання.

Культурна робота в ОПМ спрямована на організацію духовно-змістовного дозвілля і культурного обслуговування особового складу, усього персоналу КСПМ.

Для її проведення в районах (місцях) розташування частин і підрозділів КСПМ розгортаються похідні автоклуби і бібліотеки, телерадіоцентри і вузли, обладнуються кімнати (намети) дозвілля, історії (бойової слави), здійснюється постачання технічними засобами виховання, музичними інструментами, іншим майном, а також періодичними виданнями.

При знаходженні підрозділів на відпочинку не виключено проведення в них і деяких масових клубних заходів. Це можуть бути вечори бойової співдружності, зустрічі з ветеранами, представниками місцевої влади, громадських і творчих організацій, релігійних об'єднань. У цей період слід направляти туди концертні й агітаційно-художні бригади, професійні та самодіяльні творчі колективи.

При виконанні миротворчих завдань слід бути готовими до спроб негативної інформаційно-психологічної дії з боку як конфліктуючих сторін, так і деяких суспільно-політичних партій, рухів, засобів масової інформації.

В зв'язку з цим особливе значення має захист особового складу від негативної інформаційно-психологічної дії супротивника. У частині можуть створюватися звідні загони по збору і знищенню пропагандистських матеріалів, поширюваних силами і засобами психологічних операцій конфліктуючих сторін. Рішення цих завдань організовується в тісній взаємодії з військовими і місцевими органами безпеки і внутрішніх справ.

В цілях нейтралізації негативної дії інформації необхідно постійно відстежувати і аналізувати її основні потоки і спрямованість, прогнозувати можливі наслідки, проводити власні інформаційно-пропагандистські акції.

Потрібно вдосконалювати соціально-побутові умови військової служби та надання можливості військовослужбовцям задовольняти свої потреби законними засобами [5, 580].

Жоден негативний виступ ЗМІ не повинен залишатися без відповідного коментаря. За допомогою організаційних і технічних заходів перекриваються канали доступу негативної інформації. З особовим складом проводяться спеціальні заняття по ознайомленню з можливостями окремих екстремістських угруповань проводити інформаційно-психологічні акції, використовуваних ними прийомів і засобах. Здійснюється збір і ліквідація провокаційних матеріалів, що підкидаються в розташування частини (підрозділів), глушення повідомлюючих засобів, присікаються спроби проникнення у військові колективи сторонніх осіб.

Крім того, при проведенні ОПМ особливе значення надається взаємовідносинам структур КСПМ з пресою, іншими засобами масової інформації.

Робота з кожним з журналістів, акредитованих при Об'єднаному командуванні, ведеться індивідуально. У цих цілях в Об'єднаному командуванні створюється прес-служба і призначається представник Штабу КСПМ по зв'язках з пресою.

Забезпечення підрозділів технічними засобами виховання при підготовці і в ході проведення ОПМ здійснюється за рахунок ресурсів міністерств оборони тих держав, від яких вони виділяються. Для оперативного відновлення втрат і забез-

печення частин створюються запаси технічних засобів виховання і матеріально-технічного майна.

Поповнення технічних засобів виховання та їх ремонт в ході ОПМ, крім того, може здійснюватися з ресурсів інших держав на основі прийнятих і діючих договорів (угод). Частини (підрозділи) КСПМ забезпечуються технічними засобами виховання і майном по спеціально розроблених табелях до штатів і норм в повному об'ємі.

Висновки. Досвід збройних конфліктів підтверджує домінуючу роль морального фактору в досягненні політичних та воєнних цілей війни, вирішенні задач встановлення миру та згоди в регіоні, недопущення розростання збройного протистояння.

Усе це потребує в ході будівництва та реформування Збройних Сил зробити низку кардинальних кроків з вдосконалення системи морально-психологічного забезпечення підготовки та застосування Збройних Сил, військових формувань у ході миротворчих операцій.

Ця система повинна забезпечити формування необхідних морально-бойових якостей військовослужбовців-миротворців, їх психологічної стійкості та готовності до дій в екстремальних умовах, носять комплексний характер. Це одна з найважливіших задач для Збройних Сил України та органів виховання усіх рівнів.

Таким чином, досвід морально-психологічного забезпечення миротворчих операцій показує, що воно повинне носити комплексний характер, спиратися на норми міжнародного гуманітарного права, а також на досвід ведення бойових дій. В той же час необхідно орієнтуватися на конкретні умови з урахуванням особливостей озброєного конфлікту і завдань, що вирішуються миротворчими силами і військовими контингентами.

Література

1. Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Відп. ред. Є. Л. Стрельцов. — Видання п'яте, перероблене та доповнене. — Х.: ТОВ «Одіссей», 2008. — 800 с.
2. Закон України «Про участь України в міжнародних миротворчих операціях» від 23 квітня 1999 року № 613-XIV // Відомості Верховної Ради України. — 1999. — № 22/23. — Ст. 202.
3. Настольная книга войскового психолога, офицера по организации общественно-государственной подготовки и военно-социальной работы. — М.: За права военнослужащих, 2003. — Вып. 44. — 384 с. — Серия «Право в Вооруженных Силах — консультант».
4. Психология и педагогика. Военная психология: Учебник для вузов / Под ред. А. Г. Маклакова. — СПб.: Питер, 2005. — 464 с.
5. Криминология: Учебник / Под ред. В. Н. Кудрявцева и В. Е. Эминова. — 3-е изд., перераб. и доп. — М.: Юрист, 2006. — 743 с.

